

Lai izveidotu skolas avīzi, interešu izglītības pulciņa dalībnieki apkopos informāciju par notikumiem skolā, to daudzveidību, izkops runas un rakstu darbu kultūru.

Skolotājas Aijas Ozoliņas vadībā iecerēts reizi ceturksnī publicēt apkopojumu digitālā un/vai drukātā formātā, akcentējot raksturīgākās vērtības un intereses.

*"Jau vasara prom košā.
Atkal skola pulcē kopā mūs,
Un tas balss ir silta, aicinoša.
Atkal kopā!
Blakus turamies!
Atkal cieši cieši, roku rokā!"*
(J. Osmanis)



Uzminiet manu mīklu!

"Kas runā, skaidro, uzklausa,
Kas iemācīto atprasa,
Kam gudras grāmatas
Lai zināšanu durvis vērtu?
Kurš ir tas, kas katru mīļu dienu
Mācību ceļā uz priekšu ved ikvienu?"

**Pareizi! Tas ir skolotājs!
Antūžu pamatskolā ir fantastisks
pedagogu kolektīvs! Milzīgs paldies
ikvienam par pacietību, viedumu un sirds
siltumu, kas ikdienā sasniedz mūsu mīļos
skolēnus un audzēkņus!**

Lai priecīgs un laimīgs jaunais mācību
gads, lai neizsīkst spēja iedvesmot
cilvēkus sev līdzās!

Skolas direktore Zane Grandāne

Vecāku sapulce



SVEICAM SKOLOTĀJU



ĪPAŠIE MIRKĻI SKOLĀ

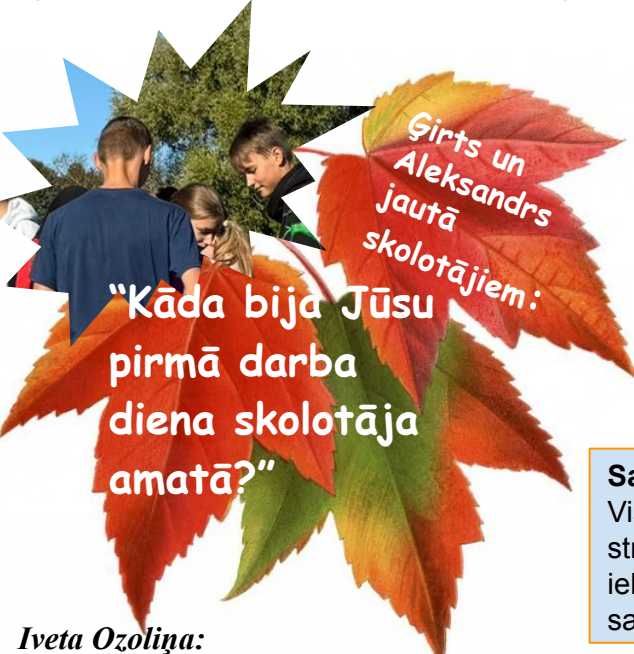
Pirmais uzvaras kauss šoruden!



Kustību monoizrāde "Vai esam tikušies agrāk?"



JAUNS SĀKUMS - JAUNAS IDEJAS!



"Kāda bija Jūsu pirmā darba diena skolotāja amatā?"

Ģirts un Aleksandrs jautā skolotājiem:

Diāna Bojāre:

Mana pirmā darba diena skolotājas amatā bija pilna dažādu emociju – satraukums, aizrautība un vēlme izveidot labu saikni ar skolēniem. Jutos nedaudz nervozi, taču arī ļoti motivēti uzsākt jaunu posmu savā profesionālajā dzīvē.

Sanita Rubeniņa:

Visraibākais gads un brīnišķīga pieredze strādājot šajā profesijā. Šajā darbā jābūt iekšā ar visu sirdi, tad izdodas atrast sadarbību ar skolēniem.

Iveta Ozoliņa:

Vispirms jāsaka, ka skolā strādāt nemaz negatavojos...Beidzu vidusskolu un stājos Latvijas Universitātes Juridiskajā fakultātē. Eksāmenus nokārtoju labi, bet konkursu neizturēju. Protams, biju bēdīga... Kārtējā 1. septembrī devos apciemot savu bijušo klases audzinātāju. Viņš mani mierināja un teica, ka man esot jāstrādā skolā nevis policijā. Tā, ar viņa gādību nokļuvu Jēkabpils Izglītības pārvaldē, kur noskaidroju, ka skolotāju trūkst vairākās skolās. Izvēle krita uz Antūžu skolu, tādēļ 1982. gada 1.septembrī uzsāku darbu šeit un turpinu strādāt jau četrdesmit otro gadu. Man patīk strādāt ar bērniem, gūstu gandarījumu, ja varu ko labu un vērtīgu iemācīt.

Inese Fokičeva:

Tas notika tālajā 1991.gadā. Pēc piecu gadu klātienes studijām Liepājas institūtā ar latviešu valodas un literatūras skolotāja specialitātes iegūto diplomu atgriezos savā dzimtajā pusē toreizējā Jēkabpils rajona Medņu ciemā. Mans pirmās darba dienas rīts pienāca 1991.gada 1.augustā - saulains un silts. Nedaudz uztraukusies ierados Liepenes pamatskolā, kur mani sagaidīja direktore. Devāmies uz latviešu valodas un literatūras mācību kabinetu. Saņēmu norādījumus un pirmos uzdevumus – sakārtot kabinetā esošos plauktus, iepazīties ar tur esošajiem mācību līdzekļiem, kā arī nokrāsot grīdu, jo tolaik to veica paši skolotāji. Par darba audzinātāju man kļuva skolotāja Dzidra Kļaviņa – kādreizējā mana latviešu valodas un literatūras skolotāja. No pirmās darba dienas jutu viņu kā sargeņģeli sev blakus. VĒL tagad to novērtēju, cik ļoti nozīmīgs man bija šīs pieredzējušās pedagoģes atbalsts, lai viss iecerētais pirmajā darba gadā izdotos. Skolotājas dāvāto brāļu Kaudzīšu romāna grāmatu "Mērnieku laiki" ar sirsnīgu pedagoģes vēlējumu ierakstu joprojām glabāju piemiņai no pirmās darba dienas.



Inita Rotkāja:

Skolotāja darbs ir viens no svarīgākajiem sabiedrībā. Skolotājs ne vien sniedz zināšanas un prasmes, bet arī iedvesmo un motivē skolēnus, palīdzot viņiem attīstīt radošumu, empātiju, cieņu, sadarbību.

Skolotājam ir svarīgi saprast, ka katrs skolēns ir unikāls, un jāspēj pielāgoties katra bērna vajadzībām un mācīšanās stilam. Tas ne tikai prasa plašas zināšanas un prasmes, bet arī lielu atbildību, daudz enerģijas un apņēmības, taču rezultāts – redzēt, kā skolēni aug un attīstās – ir vislielākais gandarījums. Skolotāji ir tie, kas veido nākotni, un viņu darbs ir nenovērtējams.

Kāda bija pirmā darba diena skolotāja amatā?

Mana pirmā darba diena skolotājas amatā bija ļoti emocionāla! 1990.gada 1.septembris Jēkabpils 3.vidusskolā, pēc Liepājas Pedagoģiskā institūta absolvēšanas. Šī diena iezīmēja jaunu posmu manā dzīvē.

Baiba Ūbele:

Es ļoti uztraucos. Tas bija kā lēcieni bezdibeni. Nezināju, vai dienas beigās būšu sasisčius, vai nokritusi uz kājām. Lielākais uztraukums bija par 40 minūtēm - stundas ilgumu. Mācoties skolā, tas likās ļoti ilgs laiks. Bet. Mans lielākais pārsteigums bija, ka stundas laikā nepaspēju īstenot visu iecerēto. Likās, ka tikko zvans noskanēja un "hops" atkal jau zvana. Rezultātā mana pirmā darba diena kā skolotājai paskrēja tik ātri, ka paspēju ieelpot un izelpot, ejot ārā pa skolas durvīm. Un tā ir vēl joprojām. Laiks darbā paiet nemanot, vienā elpas vilcienā.

Kristīne Ignatjeva:

Pēc manām domām, skolotāja darbs ir interesants un radošs.

Man ļoti patīk darboties ar bērniem. Es vēlos dalīties ar savām zināšanām un pieredzi.

Savu pirmo skolas dienu atceros kā piepildītu ar daudzām pozitīvām emocijām (patiesus bērnu smieklus un laipnu kolēģu attieksmi).

Skolēni ar lielu interesi pildīja dotos uzdevumus un bija gandarīti par paveikto.



Klinta Kalniņa:

Skolotājas darbs ir viens no tiem, kas prasa daudz iekšējo resursu – gan emocionālo, gan intelektuālo. Pirmā darba diena skolotājas amatā bija ļoti intensīva un neaizmirstama. Sajūtu ziņā tā bija dažādu emociju piepildīta diena, kurā sastapos gan ar satraukumu, gan ar prieku, gan arī bailes par to, vai viss izdosies, vai spēšu atrast kopīgu valodu ar skolēniem un kolēģiem. Zināju, ka pirmais iespaids ir nozīmīgs – tas veido attiecību pamatus ar skolēniem, ka man kā skolotājai jābūt gan stingrai, gan iejūtīgai, lai gūtu skolēnu cieņu un izveidotu drošu un pozitīvu mācību vidi. Pirmajā dienā rodas daudz jautājumu, bet sapratu un bieži vien atbildes nāk tikai ar pieredzi.



JAUNS SĀKUMS - JAUNAS IDEJAS!

Solvita Erdlāne:

Mana pirmā kā SKOLOTĀJAS darba diena bija pirms 32 gadiem un tā bija Antūžu pamatskola. Savas darba gaitas uzsāku vasaras periodā, jo, tajā laikā, bērni skolā bija arī vasaras brīvlaikā. Man kā jaunai skolotājai bija uzdevums ar bērniem būt visas dienas garumā, tāpēc, bija jābūt ne tikai enerģiskai un radošai, bet, jāpārliecinātai, ka ar visiem bērniem ir viss kārtībā! Atzīšu-viegli nebija, jo, bija jāpiepilda visu bērnu vēlmes, gandrīz, vienlaicīgi.

Atelpas mirklis iestājās, kad iesākās mācību gads.1. septembrī, saņemot stundu sarakstu, sapratu, ka skolas dzīves turpinājums būs vieglāks....radošāks....krāsaināks! Un tā tas arī bija!

Šodien, atskatoties uz savu PIRMO DARBA DIENU, varu droši teikt, ka, PIEDZĪVOTAIS mani DARĪJIS TIKAI STIPRĀKU!!!

Iveta Zemīte:

Es neatceros savu pirmo darba dienu skolotājas amatā... tomēr atmiņā palikuši daži spilgti iespaidi.

Biju sajūsmā par Zinību dienas pasākumu – par to kā visa skolas saime kopīgi dziedāja Latvijas himnu, par to cik jauks un sirsnīgs bija šis pasākums. Ar dāvaniņām un laba vēlējumiem tika sveikti jaunpienācēji skolēni un skolotāji. Arī es saņēmu dāvaniņu un ziedus no skolas direktora Ziedoņa Ozoliņa. Atceros koncertu, ko skolotāju vadībā bija sagatavojuši skolēni. Iespējams, tas nebija 1.septembris, bet kaut kad vēlāk... Jebkurā gadījumā, man "uzmetās zosāda" no tā, cik daudz dažādu talantu ir vienā nelielā lauku skolā.

Nākamajās dienās sākās mācību stundas, kurās arodkursu audzēkņi dažādiem paņēmieniem centās pārbaudīt manu pacietību. Viņi visi bija ļoti "radošas" personības – Līga, Kristīne, Aivis, Valdis, Jānis, Alekss un Elvis. Pagāja pavisam neilgs laiks un mēs atradām kopīgu valodu, jo, kā parasti teica Valdis: "Eu, davai izdaram un miers, viņa tāpat no mums neatsiesies!"

Vēl atceros, kā maldījos pa skolu un neko nevarēju atrast. Tad palīgā nāca Kristīne un Līga, kuras pacietīgi neskaitāmas reizes man rādīja pareizo virzienu: "Nu, skolotāj, uz kurieni? Šeit jāiet!"



Tūrisma
dienas
pārgājiens

27.septembrī
Antūžu pamatskolā
norisinājās tradicionālais
Mikēldienas tirdziņš. Skolēni
pārdeva dažādus gardumus,
kurus viņiem pagatavot bija
līdzējuši gan skolotāji, gan
vecāki, gan vecvecāki, gan brāļi
un māsas. Arī paši tirgotāji
devās skatīties, ko ir sarūpējuši
citi, lai smeltos idejas
nākamajam tirdziņam.



Futbola
sacensībās
Rīgā
**mūsu skolas
komanda
ieguva
2.vietu!**